

14. august 2021

UKA 2021/60

I henhold til § 33 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre bekendtgørelsen om fangst og beskyttelse af isbjørne¹, således at det bliver muligt at nedlægge isbjørne, der opsøger beboede steder, uden at der forud for nedlæggelsen skal indhentes dispensation.

(Medlem af Inatsisartut Jens NapãtôK', Naleraq)

Begrundelse:

Det er en kendsgerning, at antallet af konfrontationer med isbjørne i de senere år er vokset så meget, at de nu udgør en fare for ikke blot befolkningen i bostederne, men også for dyrehold, hvilket ikke er betryggende. Problemet er i bl.a. Ittoqqortoormiit, Upernavik og Qaanaaq blevet så omfattende, at det har været nødvendigt at indføre særskilt tilsynsførende ved disse bosteder for at undgå livstruende situationer. Vi mener i Naleraq, at det bør være muligt at nedlægge isbjørne, der kommer ind til bostederne, når de udgør en risiko, fremfor at afvente tab af menneskeliv.

I den gældende bekendtgørelse defineres problembjørne som: "isbjørne der gentagne gange, til trods for tidligere forsøg på at skræmme dem bort, vender tilbage til beboede områder og udgør en åbenbar risiko for personer og ejendele af særlig økonomisk betydning".

Af bekendtgørelsens § 22 fremgår det endvidere, at Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug kan meddele dispensation fra bekendtgørelsens regler, hvis en isbjørn vurderes at være en problembjørn – dvs. tillade at problembjørne skydes. Dispensationen skal ifølge reglerne meddeles forud for nedlæggelse af en isbjørn, og kun jagtbetjente, politiet eller andre af Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug bemyndigede personer må nedlægge en sådan problembjørn.

Det er således i dag forbundet med en del bureaukrati at kunne nedlægge en bjørn, som opsøger beboede steder, og medmindre der er tale om decideret nødværge, må man altså afvente en dispensation fra Departementet. Dette giver måske mening i en del af byerne i syd og på vestkysten, hvor isbjørne er relativt sjældne, men i Øst- og Nordgrønland er antallet af isbjørne, der opsøger beboede steder voksende, og at skulle afvente en behandling af en dispensationsansøgning, før en bjørn kan aflives, øger risikoen for, at der opstår livstruende situationer.

---

¹ Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 14. september 2018 om fangst og beskyttelse af isbjørne

Her i Grønland ved vi, at de isbjørne, der nærmer sig byzoner, søger føde, og det er underordnet, om det er ådsel, hundefoder eller mennesker. De vil uden tøven dræbe et menneske og spise det. I tætbebyggede byområder kan den hurtigløbende isbjørn snige sig ind på et menneske uden at blive opdaget.

Naleraq mener vi, at der er uforståeligt, at menneskedræbende isbjørne sættes over mennesket. Særligt er det uforståeligt, at indtrængende isbjørne i byzoner i Nord- og Østgrønland mødes med ligegyldighed, mens indtrængende isbjørne i byzoner i Sydgrønland og i særdeleshed Nuuk straks bliver aflivet. Denne ligegyldighed får os til at tænke på, hvorfor menneskene i Nord- og Østgrønland bliver værdsat mindre. Er det bevidst eller ubevidst, at gummikugler, grydelåg og peberspray bliver anvist for Nord- og Østgrønland, mens der er nultolerance andre steder?

Når det gælder konfrontation med isbjørne i byzonerne, bliver vi som regel mødt med argumenter om, at det er helt forsvarligt at bruge gummikugler og peberspray, når nu Siriuspatruljen med succes har brugt det mod isbjørne.

Vi i Naleraq mener, at det er uforsvarligt og ulogisk at sammenligne gående mennesker, der enten kan være ældre, børn eller kvinder, med Siriuspatruljens soldater. Vi i Naleraq har den holdning, at når det opdages, at der er indtrængende problemisbjørne i og i nærheden af byzoner, skal tryghedskravet komme mennesket til gode og ikke isbjørnen.

Der må være de samme logiske konsekvenser for en indtrængende isbjørn i byzoner, som når der er løsgående hunde i byområderne. Løsgående aggressive hunde i byområderne aflives, og der skeles heller ikke til, om det er nødret eller nødværge.

Naleraq mener, at vi skal have nultolerance overfor indtrængende problemisbjørne i byzoner.

Med disse bemærkninger fremlægger jeg på vegne af Naleraq dette beslutningsforslag til diskussion i salen, og håber at andre partier vil støtte op om en skærpelse af bekendtgørelsen om fangst og beskyttelse af isbjørne, således at problembjørne, der færdes i beboede områder, hurtigere kan aflives.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Ændring af regler i bekendtgørelsen om fangst og beskyttelse af isbjørne vil skulle ske ved udstedelse af en ny bekendtgørelse til erstatning for den gældende. Det administrative ressourceforbrug herved forventes ikke at overstige $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{2}$ AC-årsværk inkl. oversættelse og høring mv.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Ingen.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.